

www.tezaorliturgic.ro
Α Κ Θ Α Ο Υ Ρ Γ Ι Α

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Σ Π Υ Ρ Ι Δ Ω Ν Ο Σ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΥΠΑΛΔΟΥ

ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΕΡΚΥΡΑ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

1827.

Τοῖς Εντευξομένοις

Ο Ιερομόναχος Κωνσταντῖνος Τυπάλδος

Ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Ἡ πρὸς τὸν Θαυματουργὸν Ιεράρχην Σπυρίδωνα ἐνθερμος εὐλάβειά μου παρεκίνησέ με νὰ συμπάξω τὸν Παρχλητικὸν τοῦτον Κανόνα· μ' ἐφάνη δὲ καλὸν ἐν ταύτῳ νὰ τὸν ἐκδώσω διὰ τοῦ Τυπογραφικοῦ φωτὸς πρὸς χρῆσιν καὶ ἄλλων εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων, ἐπειδὴ καὶ ἔλειπεν ἕως τώρα Ὑμνολογία τοιαύτη ἀπὸ τὴν ἀσματικὴν τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθίαν. Καὶ ἐγὼ μὲν ἐπάσχησα ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μιμηθῶ εἰς τὴν σύνθεσιν, τὸν τρόπον καὶ τὸ ὕψος τῶν παλαιῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνογράφων, ὅπου εἰς τοιοῦτον εἶδος Πονημάτων ἀρμόζει. Ὑμεῖς δὲ, Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, δέξασθε εὐμενῶς τὸν μικρὸν ταῦτον κόπον μου, ἀντιμετροῦντες ὄχι τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸν κατὰ Θεὸν πόθον καὶ σκοπὸν μου.

Ἐβῶσθε.

Ἐν Κερκύρα, Ἐτους Σωτηρίου α ω κ ζ'. Οκτωβρίου ιε'.

• ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ,

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα σιχολογεῖν τὸ, Κύριε
εἰσάκουσον. τὸ, Θεὸς Κύριος. καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια,
Ἦχος, δ'.

Τῷ Θεοφόρῳ εὐλαβῶς προσπελάσωμεν, οἱ χαλεπῶν ὑπὸ
δεινῶν κατεχόμενοι, ἐν κατανύξει κράζοντες ψυχῆς πρὸς αὐ-
τὸν, Ἄγιε βοήθησον, Ἱεράρχα Σπυρίδων, πρόφθασον καὶ λύ-
τρωσαι λυπηρῶν σοῦς ἰκέτας, ὡς παρῆρσιαν ἔχων πρὸς Θεόν.
σὲ γὰρ Προσάτην οἱ πάντες κεκτήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ἄεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐτασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐβ-
ρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοῦς γὰρ δούλους
σώζεις ἄεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ωδή, α. ἦχος, πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ χειλέων ἐναγῶν προσάδω σοι, ὕμνον Σπυρίδων σοφέ·
ἀλλ' εὐμενῶς τοῦτον, Ἱεράρχα πρόσδεξαι, καὶ τὸν Χριστὸν δυ-
σώπησον, συμπαθέσατε Πάτερ, τοῦ οἰκτηρησαί με τέχριν· βέ-
βλημαι γὰρ ὅλος τοῖς πάθεσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγαλλομένη ἡ Κερκύρα ἄπασα, τὴν σὴν φαιδρὰν ἑορτὴν,
ἄγει ἐτησίως, Πάτερ παμμακάρισε, Σπυρίδων ἀγιώτατε, ἦν
αἰεὶ περιέπειν, μὴ διαλείπης θεσπέσιε, πρέσβιν σε πλουτοῦσαν
ἀκούμητον.

Δόξα.

Θεόθεν δῶρον τὸ σὸν σκῆνος ἔνδοξε, ὦφθη Σπυρίδων ἡμῖν,
ὃ προφανῶς βρούει, ἰαμάτων χάριτας, καὶ παύει τὰ δυσίατα,
τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, Θαυματοργεῖ Ἱερώτατε, ὅθεν εὐφρο-
σύνως τιμῶμέν σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγον μοι Λόγε τοῦ Θεοῦ πρυτάνευσον, ὅπως τὸ χαῖρε τῆ
σῆ, μητρανάνδρῳ λέξιω, χαῖρε ὄλβος αὐλος, χαῖρε ἀγνείας
σκήνωμα, χαῖρε ῥάβδος ἡ θεία, τοῦ Ααρὼν ἡ βλαστήσασα,
χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ωδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετεύω Τρισμάκαρ, αἰρετικῶν τάραχον, καὶ τῆς ἀσεβεί-
ας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι σε· σὺ γὰρ θεόληπτε, τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς γαλήνης, προσκυνεῖν ἐδίδαξας Τριάδα ἑνθεον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επὶ σὲ καταφεύγω, τὸν συμπαθῆ Ὅσιον, ὅπως σὴ πρεσβεία

Σπυρίδων, ρυσθῶ ὁ δειλαιος, τῆς αἰωνίου ποινης, καὶ ἀφορήτου αἰσχύνης, τύχῳ δὲ λαμπρότητος θείας καὶ χάριτος.

Δόξα.

Αληθῶς σὺ ἐδείχθης, Ἀρχιερεὺς ὄσις, ἄκακος ἀμίαντός Πάτερ, Χριστοῦ ἐπόμενος, διδασκαλαίαις αἰεὶ, καὶ νῦν αὐλίξῃ θεόφρων, ἔγθα φῶς ἀνέσπερον ὡς Ἰερώτατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνοὺς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθεισιν τὴν ἐμοσὴν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισα, Δέσποινα σῶσόν με

Διάσωσον Σπυρίδων μάκαρ, κινδύνων τοὺς σοὺς ἰκέτας, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἐν σοὶ θαβροῦντες προστρέχομεν, φρουρὸν καὶ προσάτην σε κεκτημένοι.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάλωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἰτήσεις παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἐκφώνησις, Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός. Καὶ λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, ἦχος, β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Πρεσβείαν θερμὴν, καὶ δέησιν ἰκέσιον, προσάγαγε νῦν, Σπυρίδων Ἰερώτατε, τῷ Θεῷ, καὶ αἰτήσαι, τοῖς πιετοῖς δωρήσασθαι ἄφεσιν, καὶ ἐκ κινδύνων ρύσασθαι ἡμᾶς, τῆς Νήσου Κερκύρας ὁ ὑπέρμαχος.

Ὡδὴ, δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αλλην ἡμεῖς, ὡς λιβωτὸν ἀγιάσματος, τὴν τιμίαν, θήκην

τοῦ Λειψάνου σου, Πάτερ σοφὲ, ἔχομεν πιστῶς ἦν περικυκλοῦντες, περιδεῶς ἀτενίζομεν, τῷ θεῷ σου Λειψάνω, Ιεράρχα τιμῶντες, τὸν ἐνάρετον βίον σου ἐνδοξε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Θαῦμα σὺ εἶ, πάνσοφε ἡμῖν θεώμενος· μετὰ πότμον, ἀφθαρτον γὰρ ἔμεινε, τὸ θεῖον σκῆνος. Πάτερ τὸ σὸν δόξα τῷ Κυρίῳ, τῷ οὕτως σὲ θαυμασώσαντι· ἀλλὰ μὴ διαλείπης, τῷ Σωτῆρι πρεσβεῦειν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίσει ὑμνούντων σε.

Δόξα.

Εξ ἀναγκῶν, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, τὴν σὴν ποίμνην, ῥῦσαι κινδυνεύουσαν, Σπυρίδων Πάτερ θαυματουργέ, τῶν πιστῶν προσάτα· διὸ μὴ παύση δέομενας, Χριστοῦ τοῦ φιλανθρώπου, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τῇ πρεσβείᾳ σου πάντας ἐκ θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολος ἐσμὸν, ἀμαρτιῶν περικείμενος, δεδεμένος, ὅλος πλημμελήμασι, καὶ δουλωθεὶς ὅλος τῷ ἐχθρῷ, ὅλος προαιρέσει, ὑπέκυφα τῷ ἀλάστορι· οὐκ ἔχω πλήν σου ἄλλην, προσδοκίαν Παρθένε, σπεῦσον ῥῦσαί με ὅπως δοξάζω σε.

Ὡδὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ελλαμπόμενος Πάτερ, αἰγλή τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀκήστραψας, θεολόγω γλώττη, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἀχραντον, θεῖε Ιεράρχα, πιστῶν τὸ κλέος καὶ ἡ δόξα, τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ὑπέρμαχε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρί-

ζώντας, λειτουργῆ ὑψίστου, Σπυρίδων Πάτερ θεοφόρε, ὡς λα-
χῶν παβήρησις πρὸς Κύριον.

Δόξα.

Εν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, Ἄγγελοι καὶ Δίκαιοι πανηγυρίζουσιν,
ὡς τῶν πρωτοτόκων, Εκκλησίαν φαιδρύνας σαῖς πράξεσι, σύ-
σκηνον λαβόντες, τὴν σὴν ψυχὴν Σπυρίδων μάκαρ, τὸ δὲ
σῶμα ἡμῖν τεθησαύρισαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἄνθρωπον γενόμενον, ἐν σοὶ ἐχώρη-
σας, ἣν αἰεὶ δυσώπει, ὡς υἱόν σου Παρθένε καὶ Κύριον, πάσης
ἐναντίας, ἐπιβουλῆς νῦν ἀπαλλάξαι, τοὺς σοὺς δούλους ἀγνή
θεονόμευται.

Ωδὴ, ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν δέησιν ἐκτενώς πρὸς Κύριον, μὴ ἐλλείπης Ἱεράρχα
προσάγειν, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων ἐκ πόθου, τὴν σὴν σε-
βάσιμον μνήμην αἰοίδιμε, Σπυρίδων καύχημα πισῶν, Τριμυ-
θῶντος Ποιμὴν ὁ πανάριστος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράκλησιν οἱ πιστοὶ εὐράμενοι, τὴν Σορὸν τὴν ἱεράν σου
Λειψάνου, πάντες θερμῶς, προσερχόμεθα ταύτῃ, καὶ σὲ λιτά-
ζοντες πόθῳ κραυγάζομεν, Σπυρίδων, χάρις τῷ θεῷ, τῷ Πρε-
σάτην ἡμῖν σὲ δωρήσαντι.

Δόξα.

Προσάτην μου τῆς ζωῆς ὡς εὐροιμι, θεοφόρε Ἱεράρχα Κυ-
ριου, τῶν δυσ/ξερῶν, διαλύοντα νέφος, καὶ ψυχικὴν μοι γα-

λήνην δωρούμενον, πρεσβείαις σου ταῖς ἱεραῖς, ὦ Σπυρίδιον Πατέρων ἀγλαΐσμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Διάσωσον Σπυρίδιον μάκαρ, κινδύνων τοὺς σοὺς ἰκέτας, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρρόυντες προσρέχομεν, φρουρὸν καὶ προσάτην σε κεκτημένοι.

Αχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρβήσιαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν,

τὸ παρὸν Κοντάκιον,

ἦχος, β'. Προσασία τῶν Χριστιανῶν.

Προσασία εἰ τῶν εὐσεβῶν πάντων ἄμαχος, ἰκεσία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀκαταίσχυντος· μὴ παρίδῃς οὖν εὐλαβῶν ἰκέσιον φωνήν· ἀλλὰ φάνηθι ὡς συμπαθής, Σπυρίδιον Πάτερ ἀρωγός, τοῖς θερμῶς σοι κραυγάζουσι· τάχυνον δὴ παμμάκαρ, καὶ σπεῦσον Χριστῷ πρεσβεῦσαι, τοῦ οἰκτειρῆσαι νῦν ἡμᾶς, Θεοφόρε τοὺς τιμῶντάς σε.

Οἱ Αναβαθμοί, τὸ α'. Αντίφωνον τοῦ δ'. ἦχου.

Προκείμενον. Τὸ σῶμα μου λαλήσει σοφίαν.

Γίχ. Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἐκφώνησις, Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἅγιός ἐπαναπαύῃ· Τὸ, Πάσα πνεύ. Εἶτα, Καὶ

ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην. Ο μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας· Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Γίχ. Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἤχος, Πλ. β'.

Οτε καιρὸς τῆς ἀπὸ γῆς ἐκδημίας σου, τότε τὴν Ἱεράν σου ψυχὴν θεῖοι Νόες ἀνελάμβανον, Ἱεράρχα αἰδίδιμε, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς, ἔνθα Ἱεραρχῶν ἀπάντων ὁ σύλλογος, γηθουσύνως ἐναπέθεντο· τὸ δὲ σεβάσμιον σκῆνόςσου Τριάς ἡ μεγαλουργὸς ἀφθαρτίσασα, πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ πάντων ἁγίων ἀδελφῶν παράκλησιν· διὸ καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, Ἁγιώτατε Πάτερ, Σπυρίδων Σοφὲ, πόθῳ καὶ δέει τὴν θείαν περικυκλοῦμένα ὑ Λάρνακα, καὶ τὸ Ἱερόν καὶ ἅγιον Σῶμά σου περιχαρῶς ἀσπάζόμενοι, ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων λαμβάνομεν, μεγαλύνοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλλείπτως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ἱβ'.

Ἐκφώνησις. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὡδὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίῳ.

Ἁγίε τοῦ Θεοῦ Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλήσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, τοὺς τῷ θεῷ νῦν Ναῶ σου προσιόντας, καὶ Χριστῷ τῷ θεῷ, συμφώνως μελωδοῦντας, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγίε τοῦ θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρόσθητι πάντων Ἱεράρχα, τῶν ἐχόντων σε φρουρὸν ἀεὶ καὶ ῥύσιν, καὶ Χριστῷ τῷ θεῷ, ἀπαύσως μελωδοῦντων, εὐλαγητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Μή με εάσης Ιεράρχα, άπροσάτευτον βοῶσοι εκ καρδίας·
 αλλά ρῦσαιο νῦν, εκ πονηρῶν ανθρώπων, τὰς μηχανάς και
 ἔνεδρα, τούτων, Πάτερ διαλύων.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Σκέπη γενοῦ και προσασία, και αντίληψις και καύχημα
 Παρθένε, γυμνωθέντιμοι νῦν, άπάσης βοηθείας, άβοηθήτων
 δύναμις, και ἔλπις άπηλπισμένων·

Ωδή, η'. Τὸν ἐν δρει Ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ἄγιε τοῦ θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τιμίανσου Λάρνακα κυκλοῦντες, εὐωδία· πλήρσῦμε-
 θα άβρόητου, ὅθεν πισῶς, βοῶμένοι Θεόληπτοι, πλήρωσον
 εὐχάστε, θερμῆς και ικεσίας, τῶν σε άνειρημούντων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παρίδης, Σπυρίδων ικεσίαν, τοῦ σοῦ δούλου, θερμῶς
 σοι ανακράζω· άλλ' εκτενωῶς τὸν Κύριον ικέτευε, δοῦνάιμοι
 τὴν λύσιν, τῶν πλημμελημάτων, ὧν ἔπραξα ὀτάλας.

Δόξα.

Ιδοῦ Πάτερ, οἱ πάντες ὡς λιμένα, σε εὐρόντες, σωτήριον
 ἐν ζάλαις, ἀπὸ ψυχῆς, βοῶμεν και νῦν πρόφθασον, φάνηθι
 προσάτης, πάντων Ορθοδόξων, αντίπαλος βαρβάρων.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Περιστάσεις, και θλίψεις και άνάγκαι, εὔροσάν με Ἀγνή,
 και συμφοραὶ τοῦ βίου, και πειρασμοί με, πάντοθεν εκύκλω-
 σαν· άλλὰ πρόσηθίμοι, και άντιλαβοῦμου, τῆ κραταιᾶ σου
 σκέπη.

Ωδή, θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πληροί μαι εὐφροσύνης πνευματικῆς, θυμηδίας ἀβήτου μακάριε, τὴν σὴν σεμνήν, ἀναλογιζόμενος βιοτήν, τὰς ἀρετὰς τὰ θαύματα, καὶ τὴν θείαν χάριν τὴν πρὸς Χριστοῦ, δοθεισάν σοι θεόφρων, Σπυρίδω Ιεράρχα· διὸ σὺν πόθῳ μακαρίζω σε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἐνὶ ἀριθμήσασθαι δυνατὸν, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα θαύματα. Πάτερ σοφὲ, ἅπερ ἡ τιμία σου προφανῶς, θαυματοφάνης, Ἄγιε, Λάρναξ τοῖς ἐν πίσει εἰλικρινεῖ, ἐκβλύζει προσιουσιν, ὡς ἄματα, Σπυρίδων· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

Δόξα.

Τὴν δέησίν μου ταύτην τὴν πενιχράν, καὶ παράκλησιν Πάτερ τρισόλβιε, ὡς συμπαθῆς, δέξαι ἐνεχθεῖσαν πανευλοβῶς, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Σπυρίδων Ιεράρχα, πολλὴν τὴν παρρησίαν, τῶν Ὁρθοδόξων ὁ ὑπέρμαχος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ· εἰ νεύσεις ἐτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτράν ταπεινώσιν.

Καὶ εὐθὺς συνάπτομεν τὰ τῆς Θεοτόκου Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν

ἀειμακάριστον καὶ Παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
 τῶν Σεραφίμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄν-
 τως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπη-
 δόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρώσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρσας,
 τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου ὑμνοῖς μνήσωμεν.

Απὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ
 μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην,
 ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παραλήψεις ἀ-
 ναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 γέννητα· ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Υάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ὁδὸν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεο-
 τόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ιλεως γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου ἄλλην, οὐ γινώ-
 σκω καταφυγὴν, ὁ ἐν ἀμαρτίαις, παντοίαις πεπλησμένος·
 ἐλέησόν με μόνη Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὰ ἐφεξῆς, ληφθέντα ἐκ τῆς αὐτοῦ Φυλ-
 λάδος· ἐκτὸς τοῦ τελευταίου, ὅπερ ἐστὶ τοῦ Συγγραφέως
 τοῦ δε τοῦ Κανόνος.

Χαίροις Τριμυθοῦντος ἡ καλλονή. Χαίροις Κερκυραίων ὁ σο-
 φώτατος Ἰατρός. Χαίροις τῆς Τριάδος ὁ θεῖος μυσολέκτης·
 Πατέρων μέγα κλέος, Σπυρίδων Ἀγίε.

Τῶν θαυμάτων πέλαγος γεγονώς, πέλαγος τρικυμίας, ἐν θα-

λάσσω, τε καὶ ἐν γῆ· μέγιστε Σπυρίδων, διάσωζε εὐχαῖς σου τοὺς ἐπικαλουμένους μέγα σὸν ὄνομα.

Αινέσω ἱερὰ πάντες χαρμονικῶς, τὸν θερμὸν Προσάτην, καὶ ὑπέρμαχον κραταῖον, τὸν σώσαντα Νῆσον, ἀλώσεως βαρβάρων, Σπυρίδωνα Κερκύρας μέγιστον καύχημα.

Αξίως σὲ μέλποντες τὸν λαμπρὸν, Κερκύρας φωστῆρα, καὶ εὐήκοον βοηθὸν, καὶ σὲ δυσωποῦντες οὐ παύσωμεν ἀφθόνως, ἵνα ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥυσθῶμεν βλάβειν.

Τὺς ἐξαριθμήσει σου τὴν πληθύν, τῶν θαυμάτων Μάκαρ; ἐξανέστησας γὰρ νεκροὺς· λοίμην, πείναν, νόσους, καὶ δυσμενεῖς κακῆς, καὶ ἐκ χειρῶν ἀνόμων ἡμᾶς ἐξήγαγες.

Χαίροις ὑπεροδόξων προασπιστῶν, κακοδόξων μάλιστα, Τριμυθοῦντος κλεινὸν Πάτριον, Κερκύρας Προσάτην πατῆρ τε καὶ Ακέσῳ, ἐμοῦ δὲ θυμηδία, Σπυρίδων Ἁγίε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰσρατιαί, Ἡρόδοσμε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ, Τρισάγιον. Δόξα. καὶ νῦν. Παναγία Τριᾶς. Πάτερ ἡμῶν· ὁ Ἱερεὺς· Οἱ σοῦ. Τὰ Τροπάρια, ἕως, Πλ. β'.
 Ελέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλιν. Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως, ὡς δεδηλωταί. Επάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἑξαποσειδάρια.
 Απόστολοι ἐκ περάτων.

Τῶν Κερκυραίων τὰ πλήθη, συναθροισθέντα ἐνθάδε, ἐν Ἱεράρχῳ Τριμένει, Σπυρίδωνος νῦν σκιρτάτω, καὶ ἀσπαζέσθω τὸ θεῖον, περιχαρῶς αὐτοῦ σκῆνος.

Ο τῆς Κερκύρας Προσάτης, τῆς Τριμυθοῦντος ὁ Ποιμήν. αἰρετιζόντων ἢ μάσιξ, Σπυρίδων φίλε Κυρίου, μὴ διαλείψῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν Ιεράρχα.

Καὶ σὲ προβάλλομαι πρέσβιν, πρὸς τὸν οἰκτίρινα θεόν, ἴν' ὡς φιλόανθρωπος λύσιν, παράσῃ καὶ μοὶ πταισμάτων' παρακαλῶ οὖν σε Πάτερ, Σπυρίδων μὴ ἐπιλάβῃ.

Ιερουργε Ιεράρχα, καὶ Αγιώτατε Πάτερ, Αρχιερέων ἢ δόξα, τὸ κλέος τῶν Ορθοδόξων, παράδοξόν σου τὸ θαῦμα, πῶς καὶ νεκρὸς, ὡς ζῶν φαίνη!

Εἶτα γίνεται ἡ Απόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.